

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 123. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm7044.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

124 Nær var imidlertid Justinians store Planer blevet kvalt i Fødselen, thi i hans femte Regjerings-Aar udbrød der i Konstantinopel en farlig Opstand, der sikkert vilde skildt ham baade ved Liv og Krone, dersom ikke hans gode Lykke, hans *Gemalindes* Aands-Nærværelse og *Belisars* Troskab, havde forhindret det, og her maa det da bemærkes, at *Justinian* havde ladet sin Gemalinde *Theodore* krone tilligemed sig og høitidelig erklæret hende for sin *Medhjælp* i *Regjeringen*. At *Theodore* havde været *Skue-Spillerske* er sagtens vist nok, siden hendes Bagtalere knyttede alle deres Beskyldninger til denne Kiends-Giærning, men om disse Beskyldninger for al muelig Udsvævelse havde anden Grund end Misundelse, og om hendes Fader var Bjørne-Trækker, kan være os saameget mere ligegyldigt, som det hverken var Anstændighed, fornemt Væsen eller Dannelse, selv Fienderne savnede hos *Keiserinden*. Derimod skal vi lægge Mærke til, at denne *Grækerindes* Kroning og aabenbare Herredømme over Keiseren i Konstantinopel, som gjorde saamegen Opsigt i Verden, var kun et svagt Billede af *Følelsens Thron-Bestigelse*, som den følgende *Middel-Alders* Historie klarlig beviser. Fra denne Side faaer ogsaa Opstanden mod *Justinian* et eget Præg, der udmærker den fra de Utallige baade før og siden, thi den udsprang af Mod-Sætningen mellem det græsgrønne og det himmelblaa Parti (Prasiner og Veneter) ved Vædde-Løbene, og opkom derved, at Øvrigheden, som ellers dengang immer begunstigede de Himmelblaa, enten af en Feiltagelse eller i et Anstød af Upartiskhed hængte en *Prasiner* og *Veneter*, grebne i et Opløb, ved Siden ad hinanden; thi da det blev vitterligt, ved det Strikken brast og Stymperne slap, gjorde begge fiendtlige Partier fælles Sag mod Regjeringen og satte en Anden paa Thronen. *Justinian* stod allerede paa Springet at flygte ud af Paladset, men da reiste *Theodore* sig og sagde: det beroer vel paa Keiseren selv, om han vil redde sig ved Flugten og her fattes hverken Skib eller Skatte, men udentvivl vil han snart fortryde det og i alle Tilfælde vil jeg holde Stand, thi jeg gider ikke levet et Øieblik længer end jeg er *Keiserinde*, og jeg finder Purpuren skønt endog som Jorde-Tøi. Nu skammede Keiseren sig og blev siddende, *Belisar* med den *Gothiske* Liv-Vagt og en *vis Mundus* med *Herulerne* trængde, hver fra sin Side, uformodenlig ind paa Rende-Banen, hvor den ny Keiser thronede, og nedsablede over *Tredivetusinde* af Folket, hvormed Stormen lagde sig, og *Justinian* fik Ro til at udføre alle sine og *Theodores* store Anslag *Prokops Perser-Krig I. 24..